

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
- оптужени Пана Булат са браниоцем, адвокатом Ђорђем Калањем,
- оптужени Раде Вранешевић са браниоцем, адвокатом Звонком Радовановићем.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес због измене у саставу већа, почиње изнова у 9 часова и 47 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто смо данас заказали видеолинк са Хрватском, само ћу да замолим колеге из Жупанијског суда у Ријеци, уколико су сведоци у судници, да изађу из суднице, да попрочекају десетак минута у ходнику.

Колегиница Ксенија, да ли је ту? Да ли ме чујете?

Судија КСЕНИЈА ЗОРЦ: Чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хало, да ли ме чујете?

Судија КСЕНИЈА ЗОРЦ: Добар дан, чујем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила само, уколико су сведоци у судници, да напусте судницу, јер поново отварамо претрес, због измене у саставу већа.

Судија КСЕНИЈА ЗОРЦ: Свједоци нису у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, добро.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ЗА ОПТУЖЕНЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, има ли неких измена у Вашим личним подацима у односу на оне податке које сте дали задњи пут када смо на претресу узимали, 02.09.2008. године, има ли неких измена у личним подацима? Само ми реците, коју сте Ви средњу школу завршили, Ви сте рекли средњу школу сте завршили?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Средњу школу унутрашњих послова, возач ВКВ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као на записнику о главном претресу од 02.09.2008. године, с тим што додаје да је завршио средњу школу унутрашњих послова.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ако може само примедба једна, није комплетна, четири године, него средња школа, па течај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Оптужени Раде Вранешевић, са личним подацима као на записнику о главном претресу од 03.09.2008. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких измена у Вашим личним подацима?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Нема.

Без измена и допуна.

Оптужени поучени о својим правима и дужностима у кривичном поступку, у смислу чл.4., чл.89. и чл.318. ЗКП-а, главни претрес почиње читањем оптужнице Тужилаштва за ратне злочине, КТРЗ бр.13/07 од 16.04.2008. године у 9 часова и 50 минута.

Констатује се да је оптужница прочитана.

УДАЉУЈЕ СЕ из суднице оптужени Раде Вранешевић и приступа саслушању оптуженог Панета Булата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изаћи ћете, господине Вранешевићу на пар минута, па ћете ући.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ ОПТУЖЕНИ ПАНЕ БУЛАТ

Оптужени ПАНЕ БУЛАТ у своју одбрану износи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, устаните, укључите овај микрофон. Да ли остајете, станите овде. Да ли остајете при оној одбрани коју сте дали први пут истражном судији 04. марта 2008. године и други пут на претресу 02. септембра 2008. године?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, у потпуности остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Остаје у свему при одбрани из истраге, Ки.В. 11/07 од 04.03.2008. године и одбрани коју је дао на претресу од 02. септембра 2008. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, само ће суд још нешто да појасни, пошто већ отварамо претрес. Ви сте први пут код истражног судије рекли да сте ту ноћ, када сте били у Банском Ковачевцу, после, када сте чули оне пуцњеве и тако даље, знали да су цивили убијени?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, то није тачно. Ја сам чуо пуцњеве и испод места где се то догодило изашао је другооптуужени. Ја сам питао, «шта је то било?», вели, «ништа». Рекох, «да ли су цивили скупљени?», вели, «нема их», лепо цитирам, «нема их». Ја сам разумео као да још нису доведени и назад сам се вратио у команду, о чему сам рапортирао команданту. Све остало као у изјави што сам већ изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сте истражном судији Ви рекли да сте Ви знали шта се десило, да сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није тачно, то нечију сте изјаву помешали са мојом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је други дан када сам био са Пајићем, то је у реду, то је други дан било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени Булат ПANE, цитирам Ваш исказ код истражног судије, страна 23: «Упитао сам, што си ти овде, јер је требало бити горе», то мислите на Радета Вранешевића, «са цивилима тим, у вези њих, нема, како нема више, вели, њих нема. Па, јесам ти рекао, јесам вам свима рекао тамо на лицу места, да нико ништа не подузима, ово неће бити добро, за ово ће неко одговарати». Па онда Вас заменик тужиоца пита, «зашто нисте отишли да видите шта се догађа на лицу места?», а Ви кажете: «Не знам, нисам могао, јер сам предосећао шта је урађено». Па онда кажете, «само по инстинкту сам знао да је то урађено, нисам био на лицу места».

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја, да Вам кажем, ја сам сенилан постао од задње изјаве. Тврдим сада, одговорно, материјално кривично да нисам знао. Једино што ми је испод места где се то догодило, изашао другооптужени и ја сам га питао, «да ли су цивили ту?», вели, «њих нема».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули, а ја Вас питам, зашто сте рекли ово истражном судији?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је други дан било са командантом и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово на шта Вас враћам, то сте рекли истражном судији причајући за ону ноћ, «за ово ће неко одговарати, предосећао сам шта се десило» и тако даље и тако даље.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је тачно, све други дан, то сам ја рекао и то у очи Малобабићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте причали истражном судији, односи се на ону ноћ, ни на какав други дан, на лицу места, ту ноћ, па Вас ја питам зашто сте ово рекли?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Оппростите, онда је лапсус, ваљда трема или не знам ни ја шта је било. Углавном, тврдим категорички, ова друга изјава што је дата Вама, то је изјава иза које стојим, морално, материјално и кривично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и само још једну ствар да појаснимо. Овај одлазак Ваш у шуму Абез, у истрази на страни 6 сте рекли да сте заједно Ви и Раде ишли у шуму Абез, да сте били прво у Вргином Мосту, у «Бистри», у оном кафеу «Бистра», па да сте после заједно ишли у шуму Абез, а после сте на претресу, на страни 26 од 02.09.2008. године, када сте давали одбрану, кажете, да сте Ви сами дошли у шуму Абез, па са Ђоком Самарџијом идете у Вргин Мост, па тамо налазите Радета. Па ми реците шта је од тога истинито?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Иза које изјаве стојим. Ја сам у Вргин Мосту, дошао сам сам, значи сам. Испред гостионе «Бистра» сам стао да погледам, да не идем сам, јер врло је било незгодно ићи, то је ратно време, ту се губила глава, зауставе се људи, побију се и тако даље, свега је било. Ради тога, гледао сам да некога узмем познатог ко би ишао са мном. У том локалу сам нашао другооптуженог Радета Вранешевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи оно што сте у истрази изјављивали, то је то.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, јесте, и ово је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте после заједно отишли са њим у шуму Абез и тамо је Ђоко Самарџија са Вама ишао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И он је даље возио и све остало остаје као у изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо појашњавали. Има ли тужилац неких питања, одбрана нема, можете да седнете позади.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хвала лепо.

ОПТУЖЕНИ РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ

Оптужени РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ у своју одбрану износи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Вранешевић, остајете ли при ономе што сте изјављивали? Значи, Ви сте имали изјаву осумњиченог у полицији 18.10.2007. године, онда сте имали пред истражним

судијом изјаву од 19.10.2007. године и на главном претресу од 03.09.2008. године.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Остајем при првобитним изјавама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да изјављује да остаје при свим својим одбранама које је дао, најпре МУП-у, УКП дана 18.10.2007. године, те истражном судији 19.10.2007. године и на главном претресу од 03.09.2008. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћемо нешто да појаснимо. Рећи ћете ми, у вези оног непознатог војника за кога сте рекли да је пуцао, Ви сте на страни 7 записника о главном претресу рекли: «Вероватно је пуцао тај војник». Да ли хоћете то да појасните, како то «вероватно», јесте Ви то видели или закључили или?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Ја нисам видео, а закључио из изјава сведока које сам прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, говоримо о оној ноћи на лицу места у Банском Ковачевцу.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврдите да пуца Пане Булат и пуца неки непознат војник.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте рекли мени на претресу, то је Ваша изјава на страни 7 записника о главном претресу од 03.09., да је тај непознати војник «вероватно пуцао», па да ли сте Ви то видели или закључили?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Нисам, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели, добро. Да ли сте видели како тај човек изгледа, да ли можете да га опишете?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Он човек је био, али је био мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да га опишете ни како изгледа?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А када сте давали изјаву у полицији први пут, Ви сте рекли да сте видели да тај човек пуца, па ми реците, објасните ми ту разлику у Вашим изјавама?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: То Вам не могу објаснити, ја не знам уопште како сам дошао до идеје да сам рекао у полицији да сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је када сте први пут давали изјаву у полицији 18.10.2007. године Ви сте рекли да сте то видели. Добро, реците ми, у вези ове друге ситуације, мени сте на претресу 03.09.2008. године тврдили да Ви претпостављате да је Пане Булат узео од неког војника пушку.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Па, када смо били у ауту, није је имао. Онда је вероватно од некога узео пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да Ви нисте видели да је Пане Булат узео?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За исту ову околност, Ви сте полицији рекли да сте видели Ви да Пане узима и враћа пушку од неког војника, па објасните ту разлику у Вашим изјавама.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Ја нисам видео пушку Пане у ауту, а тамо сам видео. Од кога је узео, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али сте у Вашој изјави пред радницима полиције 18.10.2007. године рекли да сте видели да Пане Булат узима и враћа пушку од тог неког војника.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Ја сам видео пушку њему у рукама, а од кога је узео, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово што сте рекли полицији није тачно, него је тачно ово што сте после на претресу рекли?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Пушку сам видео у руци, али од кога је узео, ја не знам, а у ауту је није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. После сте такође причали да је бацан неки експлозив у бунар, а када је саслушаван Раде Малобабић, од оца Николе, онај из инжињеријског одељења, Ви сте тада при његовом саслушању када сте овде изашли, рекли да су бацане бомбе у бунар».

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Нисам рекао да су, минско-експлозивна средства су узета из камиона војног, «дајца» и он је то активирао и бацио у бунар. Да ли сте Ви разумели да је бомба, не, али ја сам рекао да су минско-експлозивна средства, направа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је саслушаван овај Раде Малобабић, Ви сте рекли да је било бацања бомби.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Бомба или мина, шта, ја не знам шта је бацио унутра, али је минско-експлозивна направа била, коју је он донео из камиона и бацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је уствари бачено, јесте Ви видели шта је бачено у тај бунар или нисте?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Бачено је нешто толико велико, активирано и бачено у бунар, а шта је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што када је Раде Малобабић давао изјаву сте причали да је бомба бачена, није бомба исто?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Ја сам могао сматрати, јел мина, бомба, експлозивна направа, ја све мислим да сам рекао експлозивна направа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте «бомба», сада ако хоћете да Вам тражим тај исказ.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Не требате ми тражити. Ако сам рекао, онда вероватно сам тако рекао, али то је била минско-експлозивна направа, шта је било, бомба, мина или, углавном је он активирао и бацио у бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли неких питања? Добро, можете да се вратите, да седнете.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Светозара Бижића, Марка Шкаљца и Станка Вучинића ће се обавити преко видеоконференцијске везе успостављене са Жупанијским судом у Ријеци, у присуству судије Ксеније Зорц и записничара Мелите Кружић.

СВЕДОК СВЕТОЗАР БИЖИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жупанијски суд у Ријеци да ли ме чујете?

Судија КСЕНИЈА ЗОРЦ: Чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме чујете?

Судија КСЕНИЈА ЗОРЦ: Чујем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да уведете сведока Светозара Бижића.
Судија КСЕНИЈА ЗОРЦ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Бижићу, да ли ме чујете?
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Чујем Вас, чујем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћете суду у Београду личне податке, мада ми имамо овде Ваше личне податке које сте дали Жупанијском суду у Карловцу, од оца Милета, радник, пребивалиште Пркос, кућни број 18, 52 године сте тада били стари, које године сте рођени?
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Ја када сам рођен?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, годиште?
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: 01.10.1948. године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1948. године, са оптуженима, Пане Булат и Раде Вранешевић, да ли сте у неком сродству са њима или у некој завади? Да ли ме разумете, да ли Вам је неки род Пане Булат и Раде Вранешевић?
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженима несродан. Да ли сте у некој свађи са њима?
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их познајете?
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не, ни са ким нисам у свађи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате оптужене Булата и Вранешевића?
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Булата Пану, њега знадем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог другог?
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Овог Булата знадем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог другог, Радета Вранешевића?
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Једног Раду познам, али ја не знам, из ког је он места, реците ми?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево он сада живи у Србији, а у то време је био, радио је једно време као конобар у Загребу и тако даље. Да ли га познајете?
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1947. годиште?
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не, тога не познам, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бићете саслушани као сведок, дужни сте истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву, понављајући ове речи које Вам ја изговорим. Да ли ме разумете? понављаћете замном ове речи, заклињем се.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Заклињем се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Да ћу о свему.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом.
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Што пред судом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будем птан.
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Будем питан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Говорим стално истину.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога.
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: И да ништа од онога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Што ми је познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Како велите?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Да, чуо сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

**Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве,
изјављује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бижићу, пред судом у Београду води се поступак против оптужених Панета Булата и Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање хрватских цивила у месту Бански Ковачевац током 1992. године, па ћете суду да испричате шта је Вама у вези тога познато и Ви сте већ давали изјаву 30.11.2000. године суду у Карловцу, па ћете пред овим судом испричати шта Ви од овога знате, да ли сте негде видели некакве лешеве, јер сте се у том правцу изјашњавали у суду у Карловцу. Изволите.
Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Хвала, хоћу. То је било ваљда негде 1992. године, не знам тачно који је месец био, чини ми се да је био месец мај, јер ја сам ишао у лов, рећи ћу Вам истину, ја сам ишао у лов и то сам ишао по неким ливадама, знам да је сунце припекло и дошао сам близу једне цесте. Близу једне цесте сам дошао и видео сам вршлог, ако Ви знате шта је то, вршлог, то се код нас зове овде, да зове се вршлог, то људи који су на селу пре, имају жита пуно, па

имају преградке. И ишао сам том цестом Мирку Рокнићу, убио сам уствари, на крају, већ близу, убио сам срњака и срну» и онда сам отишао код Мирка Рокнића, како је он рекао, имао је ауто и приколицу, да дођем к њему и сешћу у ауто и одвешће ме. Међутим, када сам ишао цестом, видим крај канала видео сам тај велики вршлог и видим по вршлогу зелене мухе и бело перје, белог перја је пуно било. И сада сам ја замислио у себи, то сигурно кум, имао сам ја кума који је био на положају, сигурно он довезао, ставио тамо негде у приколицу и одвезао горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе микрофону, господине Бижићу да Вас ми јасније чујемо, немојте да померате главу од микрофона.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Да ли ме чујете сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боље Вас чујем.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Значи морам близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Ја Вам кажем, ја видим перје, ја сам мислио, то је сигурно он довезао па бацио, па нисам ни загледао сувише. И тако сам ја отишао, далеко је то цестом и сада идем ја Мирку Рокнићу рећи њему, ту је срњак и срна и да дође са аутом и немам појма да ту има људи. И дођем к њему и тако, он је одмах сео у ауто и довеземо се, у ауто метнемо срну и срњака и гепек и сада он вели мени, вели, «идем баш видети»; вели, «шта је у том вршлогу». Ја велим, «то сигурно мој кум средио на Каменском кокоши, сигурно су поцркале, па их је он бацио», али он вели, «баш да видим». И он руком, то је било све заковано, јак је он и он руком одвали, откине једну летву. Када је скинуо ту летву, вели мени, овако је викнуо, «јој, видећеш шта је», а ја велим, «шта је», ма вели, крв је унутра, да искрен будем, нисам могао гледати, ни ја ни он. Једино знам, не знам да ли сам видео руку или сам видео ногу, да ли сам видео руку или сам ногу. И сели смо у ауто и одвезли се кући, његовој кући срњака и срну и сада сам му ја рекао, нека буде код њега, јер ја никог немам код куће, нека стави у пац, а срњака смо испекли на ражњу. И то Вам ја знадем што сам видео. Још нешто, онда сам ишао за једно осам или десет дана ишао сам опет у лов, јер туда има, око те шуме има доста ливада, ту рецимо срне хоће ујутру рано изаћи на пашу и за једно осам или десет дана, не знам тачно, ишао сам истом том цестом, треба м ићи кући, видео

сам, више вршлога нема, вршлог неко запалио. Ето то сам видео, ето и то Вам знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли питања тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Бижићу, ја заступам оптужбу у овом предмету, поставићу Вам само неколико питања.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте на почетку свог исказа да сте оптуженог Булата познавали или познајете. Можете ли нам ближе рећи?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Да, њега сам познавао и пре, када је био полицајац, пре је био полицајац, једно два, три пута сам га видео, ја сам радио у Карловцу, а он је био ваљда у Топуском.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, у то време где се он налазио и шта је радио, у то време када сте Ви то нашли, тај сандук?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Где је био он?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Он је био неки заповедник, само ја не знам какав заповедник, у војсци, заповедник јесте он био и тамо је он близу Ковачевца становао, у једној гостиони, а они су становали тамо у Ковачевцима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте Ви удаљени са Вашом кућом од тог Банског Ковачевца где се све ово догађало?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Чега, слабо Вас чујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте Ви удаљени од Банског Ковачевца, где сте Ви живели, где је Ваша кућа била?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Моја је кућа у ласињском Пркосу, а то је близу Ковачевца, можда има од моје куће, а тамо где је он становао, па од Ковачевца до табле има петнаест минута, тако, ту негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви у то време у неким приликама били војни обвезник, јесте ли били у војсци у то време?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: У његовој команди?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли уопште били у војсци у то време када се све то догађало, 1991., 1992. година?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Јесам, јесам, био сам у Ласињи, био сам у Ласињи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у то време када сте нашли тај сандук, јесте ли Ви били војни обвезник, јесте ли били у саставу неке војске?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Јесам, 19. бригаде САО Крајине, звало се, 19. бригаде, а мене су послали из Пркоса у Ласињу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли када били у Банском Ковачевцу као војник, као војни обвезник?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не чујем добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли када били као војник у Банском Ковачевцу?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не, никада нисам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали некога од тих хрватских мештана који су остали у то време из Банског Ковачевца?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: И што су нестали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Јесам, познавао сам их све, како да не познам, скоро сам са свима одрастао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога сте конкретно познавали? Кога сте познавали од тих који су остали у Банском Ковачевцу?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Ево, рећи ћу Вам овако. Познавао сам их ти што су погинули, све сам их познавао, полиција их је видела, ја нисам, ја им нисам видео руку или ногу, а камоли оно друго, не би ни хтео. Познавао сам Михалић Гргу, познавао сам његову жену, тамо сам носио од малена, носио сам у млин, онда сам познавао од Милана, сада како је жени име, углавном имали су надимака, али овако их све познајем, али не знам имена, то. Ја сам отишао у Карловац радити, тако да, да сам ја мало и видео их.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули неке прилике после тога да вама неко лично прича или сте чули да се прича како су ти људи настрадали?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Ја сам чуо овако. Био сам у Ласињи, чуо сам да су ми људи тамо који су били код куће јер тај Грге он је имао комбајн онај што жење пшеницу, то му син довезао из Њемачке нови и то прије три дана су видели и да су чули да су они у Ковачевцу су их побили и да су чули тај његов комбајн што жање пшеницу да је отишао према Ласињи, дакле, то је тамо према сад се зове Вргин Мост, да је отишла тамо. Е, сад друго ништа нисам чуо. Чуо сам да су људи погинули, у ствари видио сам, нисам био, вели видео сам руку или ногу, да ли је мушко или женско не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте у тим причама чули ко поби те људе? Да ли сте чули у тим причама кад се о томе причало да ли сте чули шта се прича ко је те људе побио?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Значи што се причало. Причало се да то од Пане Булата, он је био заповједник, ја их не познам, можда да

сам неког видео можда бих тог човека познао, али њега познајем рецимо и шта сам оно хтео рећи. Поновите још једном питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули у тим причама ко је побио те људе?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Нисам, само сам чуо да се причало да је Пане, Пане тај је био стално у гостиони код Стеве Кораћа, и он је тамо картао и он је пио, он је волео пити и од његове војске да је неко убио. Е, сада ко, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту кад сте били у тој шуми и кад сте видели тај сандук или како ли се већ зове?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Вршлог ми зовемо овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели између тог пута и места где сте видели тај сандук?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не, ја сам само Мирко Рокнић он је откинуо даску, а ја сам мислио да су то пилићи, да неки мој кум довео, ја сам први прошао крај ње, јер сам убио срњака, тог Мирка сам ишао са аутом да довезем како смо се договорили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У изјави коју сте дали у Карловцу ове 2000. године сте између осталог рекли да сте на лицу места видели трагове гума од камиона који воде од тог места где је био сандук до тог пута којим сте пролазили кроз шуму?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Да, јесам, њих сам видео, то су из камиона тога бацили, у том су камиону их довели сигурно, кад су убијени људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте знали да су то трагови камиона, по чему сте то препознали да су трагови камиона?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Познаје се по гумама, по гумама се позна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По величини трага, по чему?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: По гумама, по траговима, како бих Вам рекао. То је било одмах уз цесту, можда од цесте 2 метра отприлике ћу вам рећи, 3, тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли видели куда су водили ти трагови тог камиона, према ком месту?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Куда су та кола отишла, у ком правцу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да ли сте видели ти трагови, да ли ти трагови Вама указују да сте могли закључити куда је тај камион отишао у ком смеру према ком месту?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Куд је отишао? Нисмо, јер је цеста, ту је да ли је цеста, а да будем искрен, на обалицу, тамо на земљи а више цеста води и више не може се по цести, насута цеста тврдо и више не можеш видети куд је он окренуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље одбрана да ли има питања? Оптужени, браниоци, нико нема? Изволите оптужени. Ево само ће сад да Вам помогне. Ништа, онда преместите се на овај, овај ради.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Бижићу, да ли ме чујете?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Чујем.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реците ми до места где сте видели тај сандук и на самом месту, да ли је пут или калдрма, цеста?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не разумем, добро не чујем.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Где сте видели сандук, сандук, тај вршлог где си видео, реци ми да ли се ради о обичном путу или о цести, калдрми?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Цеста, калдрма.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Цеста? И на цести сте видели трагове гума од камиона?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не, не на цести, него камион је ишао цестом, сад не знам да ли је ишао напред или је ишао у рикверц, тако да је довезао тај сандук, сандук, тај вршлог и онда се види траг тамо где су га истоварили и на цести је ишло али ја нисам видео, уствари према доле није могао кренути, јер још кроз шуму ту има зове се Утка, има цеста доле према, како бих рекао, десно рецимо, али доле има круг где се окружује, значи не мора се изаћи на село изаћи вани, него само се може окренути.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Куда води тај пут? Светозаре, куда води тај пут што кажеш да је цеста, куда води тај пут?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Мислиш та цеста где је?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Та цеста води за Ковачевац, онда води горе за Сјеничак и онда вам води за Ласински Пркос, али рецимо са тог места може се само јер тамо доле нема, доле има десно, доле само се изокренути јер то су Марија направила и ту се руши шума и онда доле се камион, доле се оклизне и зато су направили да се доле може окренути.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Значи, то је шумски пут?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Велим Вам, горе кад се иде мало можда од тог места можда кад се иде можда има километар отприлике и

онда горе има то клизање које води пут за Сјеничак горе и онда равно води за Ковачевац, равно иде доље и онда још један води лево доле према Сјеничаку, само тај исто има круг где руши дрва и онда се горе обрежу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реците ми где сте били на служби у Ласињи, код кога у чијој чети?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: У чијој чети сам био?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Мени је био, овако ћу Вам рећи, мени је био командант Вујановић Илија.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Вујановић Илија? Реците ми да ли сте том господину Вујановићу или коме другоме рекли што сте видели ту где сте видели тај вршлог, сандук?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Нису ме ни питали, а нисам ни говорио.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нису те ни питали? А ти као човек са душом да ли ниси осећао потребу да то требаш где пријавити, да речеш, да пријавиш тај случај?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Да пријавим тај случај?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Па тај случај се чуло, одмах се чуло, веле људи трећи дан који су били горе у Пркосу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А да ли ти као човек ниси осећао потребу да то некеме пријавиш, био си недалеко, био си близу команде батаљона, био си близу, кажеш места у Пркосу где сам ја становао, да ли ниси имао снаге да дођеш и да то пријавиш неком?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Сад ћу ја Вама рећи.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реци?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Ја имам данас, дан-данас, ја имам мржњу у Ласинском Пркосу и свако ми каже зашто сам ја то морао рећи, зашто сам ја то морао рећи и мрзе ме дан-данас, а рецимо да сам онда ја рекао, да сам ја видео вршлог то би се чуло одмах сутрадан.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Примакни се микрофону ништа те не чујемо. Кад говориш примакни се микрофону и говори у микрофон. Господине Светозаре, када сте Ви то видели, када сте Ви то видели, да ли сте коме, икоме од кога сте чули да се то догодило да се причало, да ли се сећате од кога сте чули?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Од кога сам чуо?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Па рећи ћу Вам од кога сам чуо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реци?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Па чуо сам, прво сам чуо од жене Анта Пана, не знам како се зове.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Примакни се микрофону.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Презиме јој је Бастајић, презиме Бастајић, прва она јер је она близу горе цесте и она је рекла да је видела ту жетелицу што жање да је отишла према Ласињи.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Она је видела?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Од ње сам прво чуо. Онда кад сам дошао са положаја кући да сам чуо од маме да је она чула.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реци ми, тај сандук и кажеш то да је запаљен. Да ли је ко долазио на то лице места, да ли је ко шта радио, снимао и тако даље?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: После, не могу вам ја сада, ја сам ишао са полицијом у шуму да пронађе јер радо би пронашли место, место би радо пронашли, па су дошли к мени и мене су питали да ли ја ако ја знам што, а ако не знам, онда не морам ништа рећи. Ја сам им рекао да сам видео вршлог ту и ту на том месту и отишао сам с њима и рекли су «без бриге буди, ми ћемо те одвести или ми ћемо те кући довести». Ја сам нормално отишао с њима и људи су ме вратили, чак ми је овај, мама је почела плакати, вели била је глупост, бојала се, одвешће га у шуму сад, па га неће вратити. Вели не бојте се, ишли да би видели где је то, место то где сам видео, али ја мислим на то да сам позван две године да су већ прошле. Шума је горе повише, они вуку кладе и самарица, коњи, знате како се то руши цела шума, шуму више чак не познаш, више чак не можеш познат, када дођеш у лов, јер је порушена.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реци ми када си био на лицу места и кад си казао где се то догодило и где си ти видео тај сандук, реци ми да ли су ти који су дошли на лице места, да ли су они шта нашли што си ти описао да си видео?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Нису они, тражили су они, они су тражили, ја сам рекао а могло би бити овде отприлике али не могу ја сад кад је шума порушена, али два завоја, рецимо или три, имају једнако, завоји и онда је полиција горе људи који су швајсали тамо, вукли дрва, пробали су на томе месту, а то је место кад сам ја ишао, рекао сам али нисам вама давао изјаву. Кад сам ја ишао други пут у лов опет јер морам на ту цесту изаћи да би могао доћи кући. Чекај, стани, стани, да, да, сјетићу се сада. Видео сам више тога вршлога

нема, неко га запалио, онда и сада после био је и Мирко Рокнић и он је ишао кад је дошао, он је у Србији ваљда негде и он кад је дошао овамо кући и он је ишао горе и он је ишао и сад и он не зна тачно то место где је то било, баш на ком месту је тај вршлог, јер, велим Вам, шума је порушена, вађа је нарасла, а они извлаче на хрпу и товари у камионе и то тако да не може свако то.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Примакни се микрофону када говориш. Реци ми, да ли су ти људи који су дошли из Карловца прегледали то лице места што си им ти описао да се тај случај догодио ту?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Нису нашли ништа.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нису нашли ништа?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Ништа.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А ти си био присутан ту кад су они тражили?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Кад су тражили они?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Нисам ја био, мене нису звали, била је полиција, па полиција је била са мном, то место да видимо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А велиш да си чуо од те Анке да сам ја то урадио, је ли?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Шта да сам ја урадио?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ти су чуо од Анке те, како се зове Бастајић, како се зове.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Бастајић.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Од ње си чуо да сам ја то урадио, да је то урадио Пане Булат, је ли?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Него?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Нисам ја рекао, Анка је Бастајић само рекла, она је рекла да је отишла та жетилица према Ласињи да одвезе, она је близу цесте горе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А тај комбајн је отишао, после тога догађаја комбајн је отишао у Ласињу, је ли?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Према Ласињи је отишао, то је она рекла, то је она рекла мени и људи да су погинули, тако ми је рекла.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, хвала лепо. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете се вратити. Ви да ли имате питања другооптужени? Нема. Господине Бижићу, реците ми та шума, Густо Церје, колико је удаљена од Банског Ковачевца и то

место где сте видели тај вршлог, колико је удаљено од Банског Ковачевца?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Па можда, ја ћу Вам рећи, 15 минута до тугде је он становао, он је становао у једној гостиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ми не значе ти минути јер не причате ни којим превозним средством, да ли пешке, него реците ми овако оквирно, колико је удаљено?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Мислите у километражи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: У километражи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Па километар баш до Ковачевца, километар, ја ћу рећи отприлике, нисам мерио, километар до километар и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, кажете Ви сте видели тај вршлог, откинуту једну, Ви сте откинули ту даску?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не ја нисам откинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Мирко Рокнић?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Него је откинуо Мирко Рокнић, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Видесте ли Ви руку или ногу кажете?

Како сте Ви знали и да ли сте знали да ли та тела припадају овим цивилима, људима из Банског Ковачевца?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Па ја те људе познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Код овог сам једног носио у млин још док сам дете био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како сте повезали да ти делови људских тела припадају тим људима?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не разумем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па хоћу да Вам кажем, видите значи један вршлог са неким деловима људског тела, како знате да су то Грга Михалић и ове жене из Банског Ковачевца, како сте то знали?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Како сам то знао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Како су ти људи УНПРОФОР је долазио, УНПРОФОР је долазио, њих је тражио УНПРОФОР и УНПРОФОР је и ја сам имао, синхроно нам преводила с њима и њих није било, није било, није их УНПРОФОР могао наћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али мене занима да ли се на лицу места кад видите тај вршлог и кад видите делове људских тела, да ли сте по нечему Ви препознали да је то Грга и његова жена и остали цивили из Банског Ковачевца?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не, како бих ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе микрофону, не чујемо Вас, ближе.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Мало сам се удаљио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Ја сам видео само, да ли сам видео руку или сам видео ногу, ја окренуо главу и крв цурила, ко то може гледати у то или то кроз отварати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви ту руку или ногу повезали са Гргом, његовом женом и другим људима или нисте?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Ма јок, нисам, откуда, нисам, откуд сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Ја сам био у Ласињи на положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. А реците ми јесте ли Ви после овога чули да је Грга страдао или пре овога?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Ја Вас сад не чујем добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули за страдање Грге млинара и његове жене и осталих цивила, пре овога кад сте видели та тела или после?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: После.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Нисам ја та тела после видео, видео сам после 12 дана да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После сте видели тела или сте после чули за страдање? Да ли ме разумете?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У моменту кад сте видели та тела у шуми Густо Церје у Пркосу, да ли сте тад већ знали да је Грга страдао и његова жена и ови цивили или сте после чули за то страдање њихово?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: То сам чуо негде после три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После три дана сте чули?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Јер гледајте једну ствар, како ја нисам чуо. Ја сам био у Ласињи, то Вам је од ласињског Пркоса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: У Јамничкој Киселици, то је осам километара, доле сам ја био, доле смо ми спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи после три дана Ви чујете да су они страдали. Јесте ли Ви онда повезали да то што сте видели та тела тамо да су то ти људи? Јесте ли Ви то закључили онда да је то што сте видели тај сандук са лешевима, да су то ти људи из Банског Ковачевца?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Па то су сви чули, то су сви чули, тих људи нема, нестало их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опште је познато било?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Где су људи, где су те жене, нема те жене, рецимо те нема жене, тог човека нема, мислим да је само један човек Грга а да су остало све жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде суду у Карловцу причали да је Ваша мајка хтела да иде тамо да меље брашно, да је неки војник зауставио и није јој дао да иде код млинара Грге. Да ли се сећате тога?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Дајте поновите ми мало гласније ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете «Моја мајка ишла је, возила је споменутом Грги мљети кукуруз и том приликом пресрео је неки војник с брадом, питао је куда иде, а кад му је рекла,, уперио је у њу пушку рекавши да ће је убити и да више не иде у Бански Ковачевац да жито вози у млин у Сјеничак», је ли тако било?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Јесам, тако сам рекао, тако сам рекао и рекао је, то ми је мама тако причала кад сам дошао из Ласиње са положаја, кад су ме пустили, онда ми је мама причала да је један Србин, да има браду, да он има тамо млин и прије је он млео и он има млин и мама је метла врећу кукуруза око 20 кила, гурала к њему у Ковачевац и тај је рекао, мама му имена не зна, не знам ни ја, тај је рекао мојој мами, ако још једанпут доведе тамо у млин, да ће је убити и пушку је у њу већ уперио, то ми је мама причала. Зашто вели не вози, зашто није возила у Сјеничак,, а она је рекла «куд ја, једно, стара, а друго у Сјеничаку има до кривине горе зове се једно место, то има из Ласинског Пркоса, има сигурно једна воденица је била, има сигурно 16-17 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте једног момента данас да због овога што причате да сте видели тај вршлог и те делове тела, да имате неку мржњу у Пркосу. Од кога је та мржња?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Има мржња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Има мржња зашто сам ја ишао то рећи полицији, па да идем суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога долази та мржња, ко Вас то тамо мрзи због тога? Да ли то Срби неки у Пркосу Вас због тога осуђују што то причате?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Да, вели, зашто, ја сам у Пркосу купио, доктор ми дао у Ласињи да купим књижице да народ може доћи к њему, доктору томе и ови који су у Загребу пријављени, нема везе или су пријављени у Карловцу или било где да имају право ићи, њему доћи, свеједно, па онда су ми рекли, једном су један Бућан, како јој је име већ сам и заборавио, Бућан, па онда та жена, име јој је Даница, умрла је прије 2 године. Онда ми је рекла исто зашто сам ја то морао рећи, а ја сам њој рекао како би њој било, ко би њезинога тату старе убио и предали су се, нису хтели бежати. Она ми је рекла овако онда: «Е, богами не би ми било мило». Е, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате тај разговор, само ме интересује ко Вас мрзи због тога што причате шта сте видели, и реците ми, питао Вас је оптужени Пане Булат мало пре па сте Ви рекли да је нека полиција тамо излазила на лице места где сте Ви објашњавали. Кад је то било, које године је био тај излазак на лице места у Густо Церје? Да ли разумете питање?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Не разумем Вас добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да је неко тамо излазио на лице места, тражио да Ви кажете где сте то видели, да је нека полиција, неко излазио. Које године је то било тај излазак? Да ли разумете?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Ја Вас не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Ја Вас не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па причали сте на питања оптуженог да је нека полиција излазила на лице места, значи у шуму Густо Церје према Вашем казивању, кад је то било, која полиција је то излазила, кад је то било?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: То Вам ја не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Ја нисам ишао. Знам, ја кад сам ишао с полицијом, ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Ја сам ишао с њима, ја се сад не могу сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је то било после рата хрватска полиција или је било за време рата, кад је то било?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: То је било после «Олује».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После «Олује» и после рата? Добро. Са хрватском полицијом сте излазили тад, је ли тако?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Чекај, ја опет не разумем. Ви мене питате је ли то било за време рата или после рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма питам Вас кад сте излазили то Ви с полицијом тамо?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Рекао сам Вам да је то било 1992. године, онда знате да је био рат 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте после «Олује», с ким сте излазили?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Добро, то сам Вам сад, забунио сам се, то сам Вам рекао ја. А после «Олује» кад је завршио рат, ишао сам с карловачком полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме занима.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: А то сам ја већ рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да али нисмо чули годину и остало је било нејасно ко је то истраживао, шта је то било. Значи, то је било после «Олује» с карловачком полицијом то се истраживало?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Да, они су ми рекли да покажем, где се могу сетити ја ђе сам ја тај вршлог видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неких питања? Питања других?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја бих само нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдете кратко само, па да завршимо имамо још два сведока.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Са лица мјеста незгоде била је крим. техника из Карловца и заведено је под бројем, жути регистратор, имате 36, 37, 41, 42, 43.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи Ваше питање за сведока? То што Ви причате има у списима, ја то знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: За сведока да није казао лице мјеста као што је казао пред полицијом, што значи да сугестивно и казао неистину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете то што је причао пред полицијом, то није доказ и не може да се узима у обзир, нити предочава.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Онда ништа, ја само доказни материјал имате из Карловца од крим. технике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак у том криминалистичком извештају није ни скицирано где је то тачно и ово шта, према томе не можете ни да упоређујете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па не знам, ја се морам ослонити на нешто где постоје истинити докази, а ово су истинити што су они бар показали и написали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Бижићу, завршили смо Ваше сведочење. Имате ли још нешто да кажете што Вас нисмо питали а Ви сматрате да је битно? Да ли ме чујете? Слика је нешто замрзнута. Има неки прекид. Господине Бижићу, имате ли још нешто да кажете што Вас нико није питао, а Ви сматрате да је битно?

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Видите, ја више ништа не знам Вам казати, шта би Вам казао више него што сте ме питали што сам видио и што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду је.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећи сведок Марко Шкаљац. Можете да идете господине Бижићу.

Сведок СВЕТОЗАР БИЖИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

СВЕДОК МАРКО ШКАЉАЦ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Угасите овај микрофон. Господине Вранешевићу, ако и Ви нејасно чујете можете и Ви да седнете овде да ставите слушалице. Да ли чујете? Добро. Дobar дан господине Шкаљац, име Вашег оца?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем.

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Мирка. Шта сте Ви по занимању?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач, адреса Ваша?
Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Славско Поље 85, Опћина Гвозд.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?
Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: 31.05.1954.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у неком сродству или у завади са
оптуженим Панетом Булатом, са оптуженим Радетом Вранешевићем?
Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: У сродству да ли сам?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у некој свађи са њима?
Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Нити сам у свађи, нити их познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете ни једног оптуженог?
Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

**Сведок Марко Шкаљац, од оца Мирка, по занимању
возач, са пребивалиштем у Славском Пољу 85, Општина
Гвозд, рођен 31.05.1954. године, са оптуженима несродан,
није у завади, не познаје их.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шкаљац, бићете саслушани као
сведок, као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног
исказа је кривично дело. Пре него што кренете да дајете исказ,
положићете заклетву понављајући ове речи после мене. Заклињем
се.
Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Заклињем се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.
Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Да ћу о свему.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.
Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Што пред судом будем питан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.
Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Говорити само истину.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.
Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: И ништа од онога што није познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.
Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Што ми је познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.
Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Нисам разумио, поновите.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати. Само поновите за мном.

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прећутати.

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Нећу реч дат, шта, нисам Вас разумио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Ја ово задње не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прешутети, како Ви то кажете.

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Е добро, добро, нећу прешутјети, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шкаљац, пред судом у Београду се води поступак против оптужених Панета Булата и Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становиштва. Предмет оптужбе је убиство цивила хрватске националности у месту Бански Ковачевац трећег месеца 1992 године. Испричаћете суду шта је Вама од тога познато, да ли сте Ви припадали некој војној јединици, формацији у време кад су ови људи убијени били, да ли сте Ви негде били на положају и све што знате у вези овог догађаја.

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Мислим, могу ја да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Ја нисам био ту присутан, нисам видио, мислим чуло се је то да су то урадили ти људи које Ви наводите, а ја нисам био ту у Ковачевцу, ја сам био доље ниже у селу оно не знам како се зове од, ниже Ковачевца, ту смо били, ми смо то чули да су то они направили и ми смо други дан отишли кући и они су ту шта су радили, шта нису, то што Ви све то знате шта су радили, ја о том не знам стварно, никада нешто тако не би ја урадио, мени је јако жао што је то урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то све?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Па ја лично знам, ја више ништа не знам од тога, нити кад је планирано ни шта су направили, а само смо чули да су то урадили, побили те госпође и шта већ кога јесу ја не знам али ја нешто да знам овако конкретно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли питања тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Шкаљац, ја заступам оптужбу у овом предмету, питаћу Вас само пар питања. Којој сте Ви војној формацији тада припадали и где сте се конкретно налазили у то време, то је март, април 1992. године?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Па то је била та јединица сад, ја овога, сам то више заборавио који то, како се то звало, то је била јединица са опћине некадашњи Вргин Мост, не, ја сад овога не знам ко је био командант, неки Бато, како, шта, која је то јединица била ја не знам тачно сад већ сам заборавио назив јединице, али била је то јединица мање-више свеједно у тамо тај у Ласињи, сад то су били само раздељени људи по тим водовима и како, шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате којој сте чети Ви припадали?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Чети? Чета, чета је, је ли, ја не знам, да ли једанаести, који. Ја не знам како су они то звали, ја Вам искрено кажем ја нисам то ни памтио, нити сам био неко звање да сам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко Вам је био непосредни старешина, командир одељења или вода?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Па био је командир неки Јово, ко ли, шта ја знам, не знам, тако неки, неки Јово, не знам му презиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам значи нешто име Ђура Кривокућа?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Ђуро Кривокућа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Па он је био војник ја мислим, њега знам овако по, он је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био Ваш командир одељења?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Командир одељења је био Милан Џакула, Милан Џакула тако, не знам који, било то се мијењало. Ја сам у бити био од 1991. до 1992. ја сам отишао, ја нисам био тамо, ја сам само био до 1992. и онда сам отишао у Војнић у «Шумарију», ја сам иначе возач био у «Шумарији» и тамо сам био пријављен и тамо сам био ја, ја нисам с њима био у Ласињи и тамо даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли у марту, априлу месецу били у Банском Ковачевцу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1992.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 1992. године?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Да, да, ту негде до маја, ја не знам тачно да ли пети, шести мјесец, тако нешто сам био и били смо тамо кад су се десила та убиства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, чули сте причало се да су то урадили, ко?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: То се причало као да су дошли неки из команде да су то побили. Ја нисам знао имена уопште тада, ја сам касније сазнао, у бити сам сад у позиву сазнао, ја нисам ни знао да се он зове неки Пане Булат, ја то уопште нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Сведок је казао да је знао из позива да се ради о Булат Пани, да ли је још нечије име писало осим Булат Пане у том позиву?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Нисам разумио добро.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли је у позиву који сте Ви прочитали и добили за ово саслушање, писало и још нечије име, неког другог лица?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Писало је Пане Булат и скраћеница да ли «остали» или тако нешто, није имена навело, ја не знам.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, да ли Ви познајете лично Булат Пану?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Не. Ја сам живио у Карловцу од 1970. године и околности случаја сам тако, имам родитеље тамо, десио сам се тамо и тако да сам остао на тим ратним просторима, а ја сам отишао са осамнаест година у Карловац и горе сам живио и радио, то се може проверити све, тако да ја баш мало те људе познам оно, мислим, шта знам, нисам се уопште дружио на тим теренима Вргин Мост, доље и шта ти ја знам, ја сам у Карловцу живио и возио шпедицију, био сам по свијету више него и у Карловцу.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да.

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Тако да ја нисам с тим баш нешто упознат.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли знате ко је био орган безбедности у тој јединици у којој сте Ви били?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Командант главни, како?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Командант ко је био?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Па то звали су га Бато, је ли он био Драган, како се звао Пајић, ја не знам, или Драган Пајић или можда сад не говорим истину, ја не знам.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли познајете неког ко је радио у безбедности у јединици у којој сте Ви били 1991., 1992 године?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Уопште нисам никога познао нити сам се дружио с њима, нити сам овога познао кога из безбедности, јер

мислим нисам био неки да се дружим с њима, ја сам био обични војник.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Следеће питање, пошто кажете чули сте за ово шта се догодило, да ли знате ко је страдао у Банском Ковачевцу, да ли сте познавали та лица?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Они су говорили, као овим речима «бабе су побијене и један човек», сад шта је, колко је било да ли четири бабе или један човек, или пет баба и један човек ја се не сећам.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли знате њихова имена?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Не знам, стварно не знам, мислим то сад би могло, сад би лаго да ја речем имена, то стварно не знам.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Да ли сте били на лицу места било кад?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Не.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Не. Хвала.

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: На лицу мјеста нисам био уопште.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, неко од оптужених да ли има питања? Седите овде да се не би сваки час мучили са тим микрофоном.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине, само једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представите се због транскрипта.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја сам оптужени Булат Пине и само једно питање бих Вас молио. Да ли се сјећате од кога сте добили ту информацију да сам ја и другооптужени то урадили?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Ја од никога. Ја уопште нисам добио имена и презимена ко је то убио, вели убили су неки из команде дошли, шта знам ко, ја нисам уопште, нису они уопште имена нагласили.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, у реду, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другооптужени нема питања. Господине Шкаљац, а Ви рекосте мало пре командир неки вам је био Милан Џакула, он је према свим исказима ових сведока био командир Трећег вода, а да ли се Ви сећате ко је вама био командир оделења?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Командир оделења, то се мењало често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду, значи трећи, четврти месец 1992 године, да ли се сећате тога?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Па ја се нешто не сећам, ту је био Јово тај и Милан Џакула, ја друге не знам, ко је био командир оделења ко

год да је, ја сам то већ заборавио. Него да Вам искрено кажем, њих два знам да су били ти командири неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми пошто кажете да сте чули да су ти људи из Банског Ковачевца тамо да је неко из команде, да су страдали, убијени и шта ја знам, реците ми да ли је неко од припадника вашег тог вода причао Вама нешто у вези тог догађаја да су те ноћи били тамо на положају и тако нешто?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Не, нама нико ништа није причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви били у то време стационирани кад се овај догађај десио?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Ми смо били село доље даље да ли има два или три километра сад ја не знам тачно, били смо ниже доље према Ласињи, ту смо били стационирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви нисте са вашим оделењем били у Банском Ковачевцу него даље одатле, је ли?

Сведок МАРКО ШКАЉАЦ: Даље да, ми нисмо били у Банском Ковачевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Завршено је сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам што сте дошли господине Шкаљац да сведочите у суд у Ријеци, довршено. Можете да идете. Следећи сведок Станко Вучинић.

СВЕДОК СТАНКО ВУЧИНИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Вучинићу, да ли ме чујете?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Илија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Илије, по занимању сте? Шта сте Ви по занимању? Да ли ме разумете, шта сте по занимању?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник, Ваша адреса?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је Ваша адреса?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Славско Поље 102.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: 1941., 12.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: У Гвозду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: У Гвозду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Гвозду, добро.

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у неком сродству или у некој завади са оптуженим Панетом Булатом, са оптуженим Радетом Вранешевићем?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их познајете?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Не.

Сведок Станко Вучинић, од оца Илије, по занимању радник, са пребивалиштем у Славском Пољу 102, СО Гвозд, рођен 12.10.1941. године у Гвозду, није у сродству, није у завади са оптуженима, не познаје их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Пре него што кренете да сведочите положићете заклетву понављајући речи које ја изговорим. Заклињем се. Понављаћете за мном ове речи господине, да ли ме чујете?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се.

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога.

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: И да ништа од онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Нећу прећутати.

**Опоменут, упозорен, након полагања заклетве,
изјављује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вучинићу, пред судом у Београду се води поступак против оптужених Панета Булата и Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је убиство цивила хрватске националности у месту Бански Ковачевац трећег месеца 1992 године. Испричаћете суду у том периоду, у то време где се ви налазите, којој формацији сте припадали, ко вам је био командир и све што је вама познато у вези овог догађаја, ако нисте лично били присутни да ли сте нешто чули, било ваша посредна или непосредна сазнања која имате. Изволите.

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Не знам ништа, нисам ту био, нисам судјеловао, нисам био у рату, ја сам човек болестан, не знам ништа од ничега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа од овога?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Не. Ништа од ничега ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми господине Вучинићу, јесте ли Ви били у неким формацијама 1992 године?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Био сам врло мало и то у позадини и у кухињи, више нигде, ја сам човек болестан, астма и болест, бронхитис велики и астма и простата и нисам нигде био и не знам ништа од ничега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у којим сте Ви то формацијама били, ко вам је био командир?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: То сам морао у задње време већ ићи у кухињи гулио кромпир и прао суђе и то сам радио, друго нисам нигде био нити што знам од чега, нити познам кога, не знам ништа од ничега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате ко Вам је био командир у то време?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Нисам разумео, слабо чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је био командир у то време, којој сте чети припадали, ко је био командир?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Ја то не знам, ја сам то заборавио, ја то не знам, не знам ништа ничега и немојте ме с тим гњавити, оптерећавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били некад у Банском Ковачевцу?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Нисам имо пошто ни зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Чуо јесам али нисам имо пошто ни зашто ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули о овом догађају због кога вас је суд звао да сведочите?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: То сам чуо али не знам о томе ништа, како се причало то сам тако чуо да се то догодило, али о томе ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте то чули и од кога у вези овог догађаја?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Па да се то десило што сте Ви сада рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: То што сте Ви рекли да се то десило, али не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су убијени цивили у Банском Ковачевцу, јесте ли то чули?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Нисам био у Банском Ковачевцу и не знам од тога ништа и немојте ме оптерећавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а рекосте мало пре да сте чули.

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Па те приче су причале се и сада и увек, а нисам тамо био нити знам шта од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се то причало? Шта сте Ви то чули у вези страдања тих људи, шта Ви то чујете?

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: То да се догодило с тим људима, не знам ништа од тога немојте ме о томе питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има неких питања? Нема нико.

То је све што сведок има да изјави.

Питања нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете господине Вучинићу.

Сведок СТАНКО ВУЧИНИЋ: Хвала.

Завршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево да се одјавимо са Жупанијским судом у Ријеци. Завршили смо са сва три сведока, да се одјавимо са вама. Поздравља вас суд у Београду, до виђења, пријатно.

Судија КСЕНИЈА ЗОРЦ: До виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто имамо времена, тек је једанаест и десет, да ли сте сагласни да ови сведоци који су до сад саслушавани да прочитамо њихове исказе, да констатујемо то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Апсолутно сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Судија, ја сам у консултацији са својим брањеником сагласан да се прочитају сви искази сведока, с тим што је дакле његов предлог Булата Пане, да се поново позову три сведока и да се ради суочења, сад нисам припремио на које би се околности они поново суочавали пошто је кажем био овај разговор пре овог суђења, и то Пајић Драган командир чете, Јово Малобабић, Пајић Драган командант батаљона извињавам се, а Јово Малобабић командир чете и Џакула Милан командир вода, његово саслушање се захтева непосредно. Ја бих овај свој предлог образложио, дакле опет кажем уз консултацију са мојим брањеником, па Ви ћете одлучити даље да ли ћете прихватити овај предлог или нећете прихватити, а све остало смо сагласни да се констатује да је то прочитано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ова три сведока Драган Пајић, Јован Малобабић, Милан Џакула, с тим што предлагете суочење али још не можете да се изјасните на које околности.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Јесте јер хоћу да будем, дакле прецизан на које околности да би сте Ви могли да одлучите правилно да ли то да прихватите или да не прихватите, јер овако не бих заиста, сад предлагати сведоке, а не рећи на које околности мало је неозбиљно и да кажем непрофесионално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за ове друге сведоке све сте сагласни?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Сагласни смо, и мој брањеник и ја сам сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо и читање, имамо и ово покојни Раде Мраовић његов исказ пред судом у Хрватској, имамо оштећене Андрију Ђерек и оштећену Анку Манце, значи то су, цитирам сведоке који нису никад ни били у судници него су раније тамо, ови оштећени.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Јесте, сагласни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени, бранилац другооптуженог сви сте сагласни.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја се извињавам, Булат је нешто хтео да се јави, па ако имаш коментар некакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Договорићу се са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези ових околности суочења, је ли?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, јер управо бих госпођо председавајућа, управо би их требало суочити, јер и они су се послужили речима неистине, да су изоставили битне ствари, вјероватно оправдано за њих, само не по мене, да моја изјава буде комплетна да сам је дао у потпуности истину и само истину, управо ради тога ми треба ради њиховог сучељавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се на основу члана 337 став 2 ЗКП-а у вези члана 309. став 1 ЗКП-а прочитају искази свих до сада саслушаних сведока на главном претресу, као и искази сведока сада

покојног Радета Мраовића, те сведока оштећених Андрије Ђерек и оштећене Анке Манце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће је ово одлучило да, с обзиром да имамо овлашћење није промењен председник већа, него је пред истим председником већа, веће има овлашћење по изјашњењу странака да прочита ове исказе, а убудуће ћемо видети кад добијемо те ваше околности за суочење да ли да их зовемо поново.

Читају се искази:

- **сведока Драгана Бјелића и Драгана Пајића са записника о главном претресу од 06.11.2008. године,**
- **сведока Мила Вучинића од оца Љубана и Мила Вучинића од оца Вида са записника о главном претресу од 07.11.2008. године,**
- **сведока Марка Мамуле и Јована Малобабића са записника о главном претресу од 26.11.2008. године,**
- **сведока Радета Малобабића од оца Николе са записника о главном претресу од 27.11.2008. године,**
- **сведока Станка Чиче са записника о главном претресу од 24.12.2008. године,**
- **сведока Ђуре Самарџије са записника о главном претресу од 25.12.2008. године,**
- **сведока Радета Малобабића од оца Симе са записника о главном претресу од 20.01.2009. године,**
- **сведока Саве Малобабића са записника о главном претресу од 21.01.2009. године,**
- **сведока Адама Габрића и сведока Милета Габрића од оца Ђуре, 1951. годиште, са записника о главном претресу од 17.02.2009. године,**
- **сведока Милета Малобабића од оца Ђуре и Ђуре Милојевића са записника о главном претресу од 18.02.2009. године,**
- **сведока Жарка Ожеговића са записника о главном претресу од 11.03.2009. године,**

- сведока оштећених Алберта Михалића и Златка Манце, са записника о главном претресу од 12.03.2009. године,
- сведока Милана Џакуле са записника о главном претресу од 14.04.2009. године,
- сведока Драгољуба Габрића и Дмитра Гвозденовића са записника о главном претресу од 11.05.2009. године,
- сведока Станка Соколовића и Николе Малобабића са записника о главном претресу од 12.05.2009. године,
- сведока Милоша Пајића и Петра Шкаљца са записника о главном претресу од 16.06.2009. године,
- сведока Милана Рабљеновића са записника о главном претресу од 17.06.2009. године,
- сведока Душанке Маринчић и Милета Мамула са записника о главном претресу од 09.09.2009. године,
- сведока Милоша Вучинића са записника о главном претресу од 10.09.2009. године,
- сведока оштећеног Лесар Јандре, сведока Мамула Милорада и сведока Милета Габрића од оца Ђуре 1963. годиште, са записника о главном претресу од 07.10.2009. године,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цитирам и име оца и годину рођења јер имамо сведоке са истим именом, презименом и именом оца.

- сведока Ђуре Ђакула и Ненада Вучинића са записника о главном претресу од 08.10.2009. године,
- сведока Милутина Гледића и Милета Малобабића од оца Милета са записника о главном претресу од 08.12.2009. године,
- сведока Ђуре Вукшић са записника о главном претресу од 09.12.2009. године,
- сведока Радета Мраовића са записника Жупанијског суда у Карловцу Кио. 99/99-14 од 30.11.2000. године,
- сведока оштећених Андрије Ђерек и сведока оштећеног Анке Манце са записника Жупанијског суда у Карловцу Кио.99/99-17 од 13.12.2000.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у вези овог налаза вештака неуропсихијатра добили сте те налазе, јесте ли сагласни да се чита или да зовемо тог вештака? Тужиоче? Одбрана?

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Мој предлог је да се позове, да се непосредно саслуша имајући у виду дакле његов налаз и мишљење обзиром на околности пошто смо чули од више сведока његово конзумирање алкохола Булата Пане у том периоду, па на те околности би било и постављено неколико питања непосредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можемо сада неке писмене доказе да прочитамо пошто имамо времена па ћемо за следећи претрес, у сваком случају налаз вештака не можемо да читамо без сагласности, а и суд је исто планирао вештака да позове да му предочи јер колико сам ја видела у налазу цењена је само одбрана, а не и искази сведока о конзумирању алкохола.

ЧИТАЊЕ ПИСМЕНА

Чита се:

- **Посебно извешће Полицијске управе карловачке, Одјела криминалистичке полиције од 15.10.1999. године,**
- **Посебно извешће истог органа од 08. листопада 1999. године.**

Врши увид у:

- **скицу ужег места догађаја у Банском Ковачевцу и комплетну скицу места догађаја сачињену од Одјела криминалистичке полиције, Полицијске управе карловачке,**

Чита се:

- **службена забиљешка Одељења јавне безбедности Сјеничак од 30.03.1992. године и од 01.04.1992. године,**

- записник о увиђају Полицијске управе карловачке од 02.09.1995. године,
- службена белешка Полицијске управе карловачке од 05. листопада 1999. године,
- Посебно извешће од 05.11.1999. године, Полицијске управе карловачке, те извешће истог органа од 03.06.1996. године са прилозима и то: извештајима број 23 и извештајем број 32,

Врши се увид у:

- фотодокументацију Полицијске управе карловачке означене под бројем 545/472/95 од 17.10.1995. године, те увид у
- «Фотодокументацију очевида» Полицијске управе карловачке од 18.10.1999. године, те у
- фотодокументацију истог органа под бројем 464/346/95 од 02.09.1995. године,

Врши увид у:

- спискове штаба територијалне одбране Вргин Мост од 02.11.1991. године, списак старешина и војника,
- извештај из казнене евиденције МУП-а Србије, Полицијске управе за град Београд за оптуженог Панета Булата од 19.10.2007. године, за оптуженог Радета Вранешевића такође од 19.10.2007. године,
- извештај из КЕ за оптуженог Радета Вранешевића Полицијске управе у Зрењанину од 14.05.2008. године,
- Полицијске управе Сомбор за оптуженог Панета Булата од 19.05.2008. године, Управе за казнено право Министарства правосуђа Републике Хрватске,

- **извештај из КЕ за обојицу оптужених од 03.06.2008. године и истог органа за обојицу оптужених од 28.05.2008. године.**

Врши увид у:

- **предмете Општинског суда у Карловцу Р1-187/01-8, те**
- **решење о проглашењу несталог лица за умрло Општинског суда у Карловцу за Кату Михалић Р1-187/01-17 од 17.03.2004. године,**

Чита:

- **извештај Министарства одбране Републике Србије, Војнобезбедносне агенције од 26.03.2009. године,**
- **извештај Жупанијског суда у Сиску, Истражног одјела од 02. травња 2008. године, те**

врши увид у:

- **списе Општинског суда у Карловцу Р1-144/97 и Р1-219/08, те**
- **решење Општинског суда у Карловцу Р1-144/97-12 од 25.02.1998. године.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било то. Је ли потребно ове, да вам провучемо кроз документ камеру или ћете да извршите увид у списе? Добро. Уреду. Постоји све у предмету, сваки од ових и ово што смо, ови «Р» бројеви предмета то су проглашење несталих лица, за два лица су проглашена за умрла, а за ову жену се тек још води поступак проглашења. Добро. Значи од ваших предлога, тужилац има ли неких доказних предлога? Одбрана предлаже да се саслушају ови сведоци које смо прочитали исказе, али ћете околности за суочење предложити. Предлажете саслушање вештака пред судом и Милета Новаковића, адресу сте доставили. Других

доказних предлога бранилац другооптуженог нема. Оптужени немају. Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку саслуша сведок Миле Новаковић, да се саслуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, ја сам, за сутра имамо претрес, ја сам то изгубила из вида. Ништа, о овим предлозима ћемо одлучити онда сутра, а ви ми доставите и ово што имамо. Ја сам потпуно превидела сутра имамо наставак овога па сам зато кренула са овим. Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 11,35 часова и биће настављен:

**дана 19.01.2010. године,
са почетком у 09,30 часова.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сутра смо значи одредили ове сведоке Ђуро Габрић и Миле Кривокућа.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА